

SUNNY

เมื่อต้นอ่อนทานตะวัน ปลูกง่ายกว่าที่คิด!

Sunny เครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวันอัจฉริยะ เพียงนำเมล็ดใส่ไว้ในเครื่องแล้วรอทานได้เลย ตัวเครื่องสามารถควบคุมระบบจ่ายน้ำ อุณหภูมิ ของน้ำและตัวเครื่อง ความชื้นและความสว่างภายใน ถาดปลูกได้อย่างเบ็ดเสร็จ เหมาะสำหรับคนเมืองที่มี พื้นที่น้อย ต้องการความสะดวกในการบริโภคผัก ปลอดภัยสารพิษ สามารถสั่งงานผ่านเว็บไซต์ได้ และดูสถานะของต้นอ่อนได้ด้วย

ผู้พัฒนา

นายปวีระ บวรภัทรวัตดี (เป่าเป่า) สาขาวิชาการโปรแกรมและการรักษาความปลอดภัยบนเว็บ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี **นางสาวปัทมญา ต้นติสา (จอย)** สาขาวิชาภาษาอังกฤษธุรกิจ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ **นายอภิรักษ์ แสงเงินชัย (แมน) นายอภิรักษ์ บุญทอง (ต๋อง)** สาขาครุศาสตร์อุตสาหกรรมวิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์และโทรคมนาคม คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

“

ทำเครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวันดีกว่า
เพราะยังไม่มีขาย อีกอย่างหนึ่งคือเป็นพืชที่
คนปัจจุบันนิยมรับประทาน ยิ่งปลอดภัย
คนก็น่าจะชอบกัน

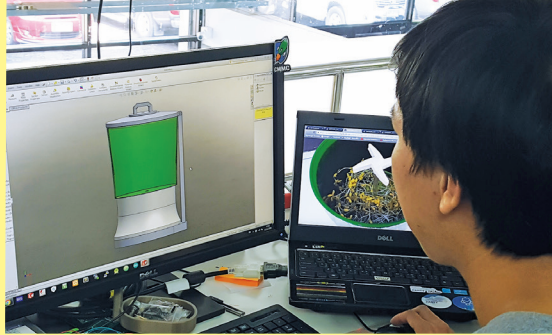
”

การได้ปลูกพืชผักไว้รับประทานเองถือเป็นความฝันของใครหลายคน เพราะทั้งประหยัดและเป็นมิตรต่อสุขภาพ แต่สำหรับคนเมืองแล้ว ทั้งด้วยพื้นที่ของที่พักอาศัยที่จำกัด และเวลาในแต่ละวันที่จำเจ ทำให้การจะปลูกพืชหวังใบหวังผลไว้ทานเองนั้นดูจะยากเย็นเสียเหลือเกิน

การมีนวัตกรรมที่ช่วยอำนวยความสะดวกให้คนเมืองสามารถลงมือปลูกพืชผักไว้ทานเองได้ จึงเป็นสิ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่ง และถ้าหากนวัตกรรมนั้นมีความอัจฉริยะในระดับ Internet of Things ที่คนไม่ต้องเสียเวลามาดูแลรดน้ำ ก็ดูจะยิ่งน่าสนใจขึ้นไปอีก เหมือนกับผลงาน Sunny ของ 4 หนุ่มสาวแดนเหนือ ที่คิดค้นพัฒนาขึ้นมาเพื่อตอบสนองความต้องการกินผักของคนเมืองได้เป็นอย่างดี

ขั้นต้นเป็นลำไย แรกใจอ่อนเป็นทานตะวัน

ผลงาน Sunny หรือ ‘เครื่องควบคุมการปลูกต้นอ่อนทานตะวัน และระบบดูแลการเจริญเติบโต’ มีจุดตั้งต้นมาจากเปาเป่า ซึ่งเล็งเห็นถึงกระแสของ Internet of Things ที่เข้ามามีบทบาทในการทำภารกิจยุคใหม่ จึงได้คิดค้นพัฒนาผลงาน ‘ระบบควบคุมและดูแลสวนพรรณไม้เขตร้อน (ลำไย) ด้วยแพลตฟอร์ม NETPIE เพื่อชาวเกษตรกร (IoT)’ ขึ้น

พร้อมทั้งส่งประกวดโครงการแข่งขันพัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 18 (NSC 2016) ในหมวด Internet of Things และสามารถผ่านเข้ารอบชิงชนะเลิศได้อย่างน่าภูมิใจ

“เป็นระบบรดน้ำต้นไม้อัตโนมัติครับ เน้นไปที่รดน้ำต้นไม้และส่งประกวด NSC แต่พอโครงการต่อกลัฯ ก็พัฒนาใหม่มาเป็นเครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวัน” เป้าเปาเล่าถึงที่มาของผลงาน

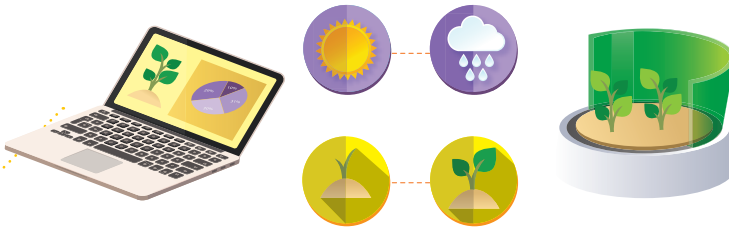
เหตุที่ทำให้เป้าเปาต้องเปลี่ยนรูปแบบผลงานนั้น เป็นเพราะงานที่ส่งประกวด NSC เป็นเพียงระบบต้นแบบที่ยังไม่ได้นำไปทดลองใช้จริง ซึ่งจากประสบการณ์ของกรรมการและทีมโค้ชเห็นว่า หากจะนำระบบไปใช้งานจริง ต้องมีการพัฒนาเป็นขนาดใหญ่ ซึ่งต้องอาศัยทุนมากมายหลายด้าน

“โจทย์ของผลงานเปลี่ยนตอนไปค่ายต่อกลัฯ ที่อัมพวาคะ จากที่เราตั้งใจว่าผู้ใช้คือชาวสวนลำไย แต่พี่ๆ โคชก็แนะนำว่ากลุ่มเป้าหมายมันกว้างเกินไป และถ้าทำมันต้องเป็นระบบขนาดใหญ่ซึ่งควบคุมยาก ซึ่งเรายังไม่สามารถคะ” จอยเล่า

“เป็นปัญหาด้านการควบคุมการปลูกครับ เพราะขอบเขตมันใหญ่เกินไป จึงพยายามจำกัดขอบเขตให้แคบลง แล้วโฟกัสผู้ใช้ให้ชัดเจนขึ้น” เป้าเปาเสริม

การถูกตีตกผลงานย่อมบั่นทอนกำลังใจของทีมลงไปไม่น้อย และด้วยความที่ไม่มีแผนสำรองมาก่อน สภาพของทีมในตอนนั้นจึงมึนงงไปไม่ถูก พี่ๆ ทีมโค้ชจึงแนะนำให้ตั้งสียึดแนวทางผลงานเดิมไว้คือ Internet of Things แต่ให้หากกลุ่มผู้ใช้ใหม่

“ตอนที่รู้ว่าต้องเปลี่ยนโจทย์มันก็ทำทายนะคะ แต่ก็เหนื่อยด้วย ท้อด้วย ตอนนั้นความคิดเรากว้างมาก ไม่มั่นใจว่าจะโฟกัสผู้ใช้กลุ่มไหน พี่ๆ โคชก็ช่วยตีกรอบเข้ามาให้เราชัดเจนขึ้น และให้ไปหาข้อมูลเพิ่มเติมว่าต่างประเทศมีอะไรบ้าง แล้วเราจะแตกต่างจากเขาอย่างไร คือต้องหาความแตกต่างให้ได้” จอยเล่า

“จนในที่สุดก็ได้มาเป็นเครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวันครับ” เป้าเป้า
สรุปความ

หาขอบเขตงานจากพื้นที่จริง

ทำไมต้องเป็นต้นอ่อนทานตะวัน? สำหรับคำถามนี้ แมนเป็นผู้ให้
คำตอบว่า

“ตอนแรกจะทำเครื่องรดน้ำดอกกุหลาบ แต่ถ้าให้แตกต่างจริงๆ
ทำเครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวันดีกว่า เพราะยังไม่มีขาย อีกอย่างหนึ่ง
คือมันเป็นพืชที่คนปัจจุบันนิยมทาน ยิ่งปลอดภัยสารพิษคนน่าจะชอบกัน
เลยมาหาวิธีปลูกต้นอ่อนทานตะวันให้สามารถนำไปใช้ในบ้านได้ โดยที่
เราไม่ต้องออกไปซื้อข้างนอก”

แมนเล่าถึงแนวคิดของทีม ก่อนบอกอีกว่า อีกเหตุผลที่เลือกพัฒนา
เครื่องปลูกต้นอ่อนทานตะวันนั้น เป็นเพราะในบรรดาต้นอ่อนของพืช
ต้นอ่อนทานตะวันจัดอยู่ในกลุ่มที่ปลูกยาก มีขั้นตอนมากและต้องการ
การเอาใจใส่ดูแลสูง เช่น การนำเมล็ดไปแช่น้ำก่อนปลูก การนำลงดิน
โดยห้ามโดนแสง 1-3 วัน เป็นต้น ซึ่งแน่นอนว่าไม่ใช่ทุกคนที่อยากจะปลูก
ก็สามารถปลูกได้เองง่ายๆ

และแน่นอนว่า ทุกคนในที่นี้ก็ไม่มีใครรู้ขั้นตอนที่แท้จริงของการปลูกต้นอ่อนทานตะวันมาก่อนเลย กระบวนการทำงานที่สำคัญจึงเป็นการลงพื้นที่ไปศึกษาดูงานการเพาะต้นอ่อนทานตะวันของจริง

“ไปศึกษาเรื่องการปลูกที่บ้านต้นอ่อนทานตะวันครับ ไปดูว่าเขาปลูกยังไง ซึ่งเขายังปลูกแบบใช้ดิน แต่สำหรับคนเมืองโดยเฉพาะที่อยู่ในคอนโดฯ เมื่อใช้ดินมันยุ่งยาก เราจึงคิดว่าถ้าเครื่องเราไม่ต้องใช้ดินแต่ใช้ระบบแช่ มีระบบให้น้ำในตัว ก็จะลดค่าใช้จ่ายในการซื้อดินหรือความเสี่ยงจากพวกเชื้อราออกไปได้” ต้องเล่าถึงแนวคิดที่ได้จากการลงไปศึกษาของจริงในพื้นที่

เมื่อได้โจทย์การพัฒนา ทั้งสี่จึงกลับมาทดลองปลูกต้นอ่อนทานตะวันแบบใช้น้ำอย่างเดียว โดยเริ่มจากการทำกล่องสำหรับปลูกซึ่งตัวต้นแบบนี้สร้างจากเครื่องพิมพ์ 3 มิติ

“เริ่มจากจำลองหลักการดูก่อนครับ ทำกล่องต้นแบบพิมพ์ 3 มิติ ออกมา แล้วไปซื้อของมาทำกล่องเพิ่ม ทำระบบปั้มน้ำ คือเราลอง Proof of Concept ว่าถ้าให้น้ำแบบนี้มันจะปลูกรู้นหรือเปล่า ทดลองประมาณ 3-4 กล่อง กล่องที่ยังไม่ได้แช่เมล็ด กล่องที่แช่เมล็ด กล่องนี้ใช้น้ำร้อน เป็นต้น เพื่อจะหาดูว่าสาเหตุที่เกิดเชื้อรามาจากอะไร แล้วทำยังไงถึงจะ แก้ไขได้ ทำยังไงถึงจะให้มันโต ก็ทดลองจนสรุปได้ตัวเครื่องนี้มาครับ”
แมนเล่ากระบวนการทำงานของทีมอย่างออกรส

**เราเห็นโปรดักส์ที่ขายกันอยู่ตามท้องตลาด
ซึ่งเหมือนของเราเลย แต่ทำไมเราทำไปถึงจุดนั้น
ไม่ได้ ถ้าเขาทำแบบนั้นได้ เราก็คงทำแบบนี้
ได้เหมือนกัน**

ทีมเวิร์ค

เดิมที เมื่อครั้งพัฒนา ‘ระบบควบคุมและดูแลสวนพรรณไม้
เขตร้อน (ลำไย) ด้วยแพลตฟอร์ม NETPIE เพื่อชาวเกษตรกร (IoT)’
ส่งประกวด NSC นั้น เปาเปาขายเดี่ยวคนเดียว แต่เมื่อต่อยอดเข้าสู่
โครงการต่อกล้าให้เติบโตใหญ่ ปี 4 ด้วยความที่ตระหนักดีว่างานนี้ต้อง
พัฒนาไปสู่ผู้ใช้จริง เปาเปาจึงขอแรงจากเพื่อนทั้งสาม ซึ่งมีความถนัด
คนละด้าน มาช่วยกันพัฒนาผลงานให้สำเร็จ

ซึ่งทั้งสี่ก็คงจะไม่มีโอกาสได้มาทำงานร่วมทีมนั่นเลย เพราะเรียน
ต่างสถาบันกัน หากไม่มีชมรมเชียงใหม่เมกเกอร์คลับ

ชมรมเชียงใหม่เมกเกอร์คลับ ก่อตั้งโดย **นายแพทย์ภาณุทัต
เตชะเสน** เจ้าของจิมมีซอฟต์แวร์ บริษัทพัฒนาซอฟต์แวร์สัญชาติไทย
รายแรกที่ส่งออกงานไปต่างประเทศ โดยเชียงใหม่เมกเกอร์คลับ มีรูปแบบ

เป็น Maker Space หรือพื้นที่สำหรับให้นักสร้างสรรค์มาใช้เป็นที่ทำงาน หรือพบปะพูดคุยกัน โดยมี **คุณณัฐ วีระวรรณ** ทำหน้าที่ประธานชมรม ซึ่งเป็นที่นี้เองที่ทั้งสองได้มาพบกัน

“ได้มารู้จักกันที่นี้ครับ มาเรียนด้วยกัน มาเล่นด้วยกัน ที่นี้เป็น Maker Space ที่ทุกคนสามารถเข้ามาใช้งานได้ฟรี อย่างเป่าเป่าตอนแรกๆ ก็ทำด้านเว็บไซต์อย่างเดียว พออยากรู้ด้านฮาร์ดแวร์ก็มาให้ผมฝึกบัดกรี มาทำโดรนกันที่นี้” แมนกล่าว

จากความคุ้นเคย และด้วยเห็นถึงความสามารถที่แตกต่าง จึงทำให้ทั้งสองได้มาร่วมทีม และแบ่งงานกันทำในที่สุด โดยแมนกับต้องรับผิดชอบงานด้านอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์กับด้านฮาร์ดแวร์ ได้แก่ การออกแบบโครงสร้าง และการ Proof of Concept ขณะที่เป่าเป่า จะรับผิดชอบส่วนซอฟต์แวร์ที่เชื่อมต่อตัวเครื่องกับอินเทอร์เน็ตให้เกิดการรับส่งข้อมูลระหว่างกัน ขณะที่จอยจะรับผิดชอบในส่วนของงานบัญชี การติดต่อประสานงาน และทั้งเป่าเป่ากับจอยช่วยกันทำหน้าเว็บไซต์ อันเป็นส่วนควบคุมตัวเครื่องปลูกอีกด้วย ซึ่งทั้งหมดนี้ ทั้งสี่บอกเป็นเสียงเดียวกันว่า เป็นการแบ่งงานและสอดคล้องประสานกันได้อย่างลงตัว

“งานไปได้เร็วครับ เพราะเราได้โฟกัสเฉพาะจุดของเราจริงๆ ซึ่งเกิดจากการแบ่งหน้าที่กันอย่างชัดเจน” เป่าเป่ากล่าว

“อย่างเว็บไซต์ผมทำไม่ได้ ผมก็ทำตัวเครื่อง ต้องเป็นคนทำอิเล็กทรอนิกส์ พอต้องทำเสร็จ ผมก็มาประกอบฮาร์ดแวร์เขียนโค้ด แล้วก็ส่งข้อมูลไปให้เป่าเป่าจัดการต่อ ผมแค่ทำข้างล่างให้สมบูรณ์แล้วส่งไปให้เป่าเป่าจัดการ แทนที่ผมจะต้องหาเวลาไปศึกษาการเขียนเว็บ การรับส่งข้อมูลบน Cloud Server อะไรพวกนี้ ผมก็เอาเวลานั้นมาทำฮาร์ดแวร์ให้มันดีแทน ทำให้การทำงานง่ายขึ้น และมีประสิทธิภาพมากขึ้นครับ” แมนกล่าว พร้อมกับยืนยันว่า แม้เวลาจะไม่ตรงกันและเรียนต่างมหาวิทยาลัย แต่ถ้าแบ่งงานกันชัดเจน เวลาและพื้นที่ที่ต่างกันก็ไม่ใช่อุปสรรค

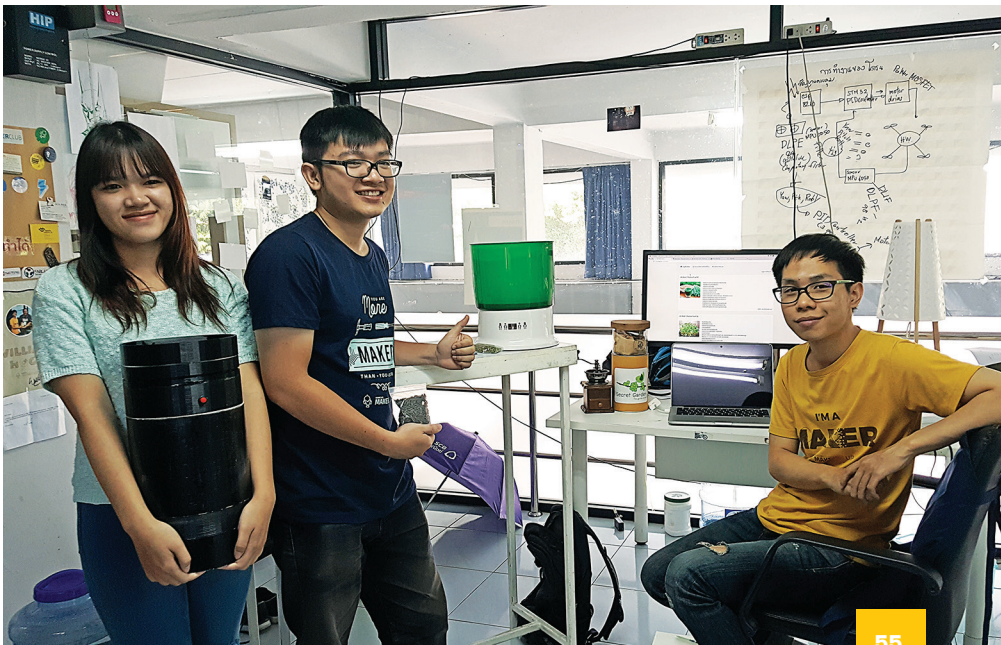
“

ไปถามคนที่ชอบทานต้นอ่อนทานตะวัน
ถ้ามีเครื่องแบบนี้ไปไว้ที่บ้านและสามารถปลูก
ต้นอ่อนทานตะวันได้ เขาอยากได้เครื่องแบบนี้

”

เรียนรู้จากการทำ ปรับงานตามผู้ใช้

อย่างไรก็ตาม แม้จะแบ่งงานกันอย่างชัดเจน แต่ก็ย่อมเป็น
ธรรมชาติที่ต่างคนก็ต่างความคิด การประสานและหาข้อสรุปจากความคิด
ที่แตกต่างเพื่อให้งานเดินต่อไปได้ จึงเป็นอุปสรรคสำคัญที่ทั้งสี่ต้องใช้เวลา
เรียนรู้และปรับตัวเข้าหากัน

“จุดที่ยากคือการระดมความคิดของแต่ละคนว่า สรุปแล้วเครื่องเราจะเอาแบบไหน แล้วมันจะตรงกับความต้องการของผู้ใช้งานได้ยังไง ทำไมแบบเครื่องต้องเป็นแบบนี้ ทำไมต้องใช้อุปกรณ์ตัวนี้ ทำไมหน้าเว็บต้องเป็นแบบนี้ คือต่างคนก็มีสไตล์ของตัวเองครับ เราก็ต้องมาคุยกันตกลงกัน ซึ่งเราก็ไม่ค่อยมีเวลามาคุยกันอยู่แล้ว มันก็เลยเป็นจุดที่ยากก่อนหน้านี้มีบอยที่ทำเสร็จแล้วคนอื่นไม่เอา ก็ขัดใจกัน (หัวเราะ) เราก็ต้องกลับมาคุยตกลงให้เรียบร้อยก่อนแล้วถึงจะเริ่มทำ” แมนเล่าพลางหัวเราะ

ผลงาน Sunny ก่อร่างสร้างตัวไปพร้อมๆ กับการเรียนรู้ของทีมทั้ง 4 คน ภายใต้การแนะนำจากโค้ชและกรรมการโครงการต่อกذاء

“ได้คำแนะนำจากพี่ๆ โคชเยอะครับ ฟังฮาร์ดแวร์ก็จะเป็นเรื่องการดีไซน์ การออกแบบอย่างไรให้ผู้ใช้งานสามารถใช้งานได้ง่าย หรืออย่างเรื่องการวัดค่าอุปกรณ์ เซ็นเซอร์ต่างๆ พี่เขาก็จะแนะนำว่าควรใช้ตัวนี้ตัวนั้น ให้มันดีขึ้นหรือมีมาตรฐานขึ้น” แมนกล่าว

“ในสวนเว็บไซต์ก็เป็นทางด้านหน้าตา โดยเฉพาะ User Interface ว่าใช้งานง่ายไหม แล้วควรจะมีเนื้อหาอะไรบ้างที่ครอบคลุม” เป้าปาล้ำทับ

ซึ่งไม่เพียงเรียนรู้กระบวนการทำงานจากกันและกัน และเรียนรู้การพัฒนาผลงานจากโค้ชและกรรมการเท่านั้น แต่ทั้งสี่ก็ไม่ลืมที่จะนำผลงานไปปรับเสียงสะท้อนจากผู้รู้และผู้ใช้งานจริงภายนอกด้วย เนื่องจากผลงานพัฒนามาถึงจุดที่ไม่สามารถวัดผลจากตัวเองหรือโค้ชในโครงการได้อีกต่อไป

“เพราะทำอยู่ในชมรม มันก็จบอยู่แค่นั้นครับ มันออกไปหาผู้ใช้ไม่ได้ วันหนึ่งเราไปเห็นโปรดักส์ที่เขาขายกันอยู่ตามท้องตลาด ซึ่งเหมือนของเราเลย แต่ทำไมเราทำไปถึงจุดนั้นไม่ได้ ถ้าเขาทำแบบนี้ได้ เราก็ต้องทำแบบนี้ได้เหมือนกัน เพราะตอนนั้นพื้นฐานหลักการเราได้มาหมดแล้ว” แมนกล่าว

นอกจากขอความรู้ความเห็นจากพี่ๆ ชมรมเชียงใหม่เมกเกอร์คลับ ซึ่งมีหลายคนทีปลูกผักแบบไฮโดรโปนิคส์ หรือปลูกแบบใช้น้ำ ได้ช่วยแนะนำวิธีการปลูกแล้ว ทีมก็ได้เข้าหาผู้ใช้ภายนอกอย่างเต็มตัว

“เราไปถามความต้องการของผู้ใช้ครับ ไปถามคนที่ชอบทานต้นอ่อนทานตะวันว่าถ้ามีเครื่องแบบนี้ที่บ้านและสามารถปลูกต้นอ่อนทานตะวันได้ เขาอยากได้เครื่องแบบไหน เราก็ไปเก็บข้อมูล ถามทั้งคนในชมรม ถามครอบครัว ถามคนที่รู้จัก เอาแบบเครื่องไปให้ดูว่าโอเคไหม อยากทำอะไร” ต้องอธิบาย

“ก็ได้ข้อเสนอแนะกลับมาครับ เรื่องรูปทรง สี สัน สีดำมันดูไม่ค่อยเป็นมิตรเท่าไร (หัวเราะ) ดูไม่อร์แกนิก ก็มาหาวิธีทำให้มันสวยงามขึ้น ไปดูของคนอื่นว่าเขาทำแบบไหน อร์แกนิกควรจะเป็นสีเขียวหรือสีเขียว แล้วก็แก้ปัญหาเรื่องเครื่องต้นแบบปลูกได้ปริมาณน้อย ก็ไปหาวิธีทำให้มันใหญ่ขึ้น แต่พอใหญ่ขึ้นเราไม่มีเครื่องที่สามารถพิมพ์ 3 มิติได้ ก็เลยต้องไปหาเครื่องมือหรืออุปกรณ์อื่นมาทำใหม่” แมนเล่าถึงการปรับแก้งาน

ผลของความพยายาม คือความสำเร็จ

หลังจากหาแบบอยู่นาน ทีมก็ได้เลือกเครื่องที่เป็นพลาสติกสำหรับปลูกถั่วงอกซึ่งมีขายอยู่ตามท้องตลาดทั่วไป นำมาดัดแปลงจนได้ออกมาเป็น Sunny เวอร์ชันล่าสุด

“เราเอาโครงเขามาเป็นโมเดลครับ แกะเครื่องข้างในออกหมดแล้วเอาหลักการวิธีปลูกของเราyddเข้าไปแทน ทั้งการปั้มน้ำ การแช่ การปรับอุณหภูมิ การให้แสง คือเครื่องของเขาทำมาเพื่อปลูกอย่างเดียว แต่ของเราสามารถควบคุมการให้น้ำ อุณหภูมิ ควบคุมสีของใบ และความสูงได้” แมนเล่าอย่างภาคภูมิใจ

ก่อนที่เปาเปาจะเสริมต่อว่า Sunny ยังได้พัฒนาไปอีกขั้นด้วยความสามารถในการเชื่อมต่อกับหน้าเว็บไซต์ ซึ่งสามารถทำอะไรได้อีกมากมาย

“อย่างงานชิ้นแรกของผมมันจบที่การใช้งานตัวเครื่องอย่างเดียว แต่ Sunny จะเป็นรูปแบบของ IoT (Internet of Things) คือสามารถสั่งงานผ่านเว็บได้ รายงานผลได้ และดูสถานะได้ด้วย เช่น ตอนนี้งานอ่อนสูงก็เซนติเมตรแล้ว หรือเราจะให้แสงกี่ชั่วโมง เราสามารถเลือกได้ว่าจะให้ต้นสูงเท่าไร ใบเขียวอ่อนหรือเข้ม การปรับแต่งการตั้งค่าตัวเครื่องสามารถสั่งผ่านฟังก์ชันในเว็บไซต์ได้เลย หรือจะสั่งเป็นโหมด Stand alone คือสั่งที่หน้าจอเครื่องก็ได้เหมือนกันครับ” เปาเปากล่าว

นั่นคือส่วนของการเพาะปลูก ที่ Sunny สามารถควบคุมระบบจ่ายน้ำ อุณหภูมิของน้ำและตัวเครื่อง ความชื้นในอากาศ และการเปิดปิดความสว่างภายในถาดปลูกได้อย่างเบ็ดเสร็จ ทั้งไม่เพียงเฉพาะปลูกได้แต่ต้นอ่อนทานตะวันเท่านั้น แต่ยังสามารถปลูกต้นอ่อนอื่นๆ ได้ด้วย เช่น ถั่วงอก คาวาอะ (ต้นอ่อนหัวไชเท้า) ฯลฯ และมากกว่าในส่วนของการปลูก ทีมก็ยังคิดไปถึงขั้นตอนหลังจากนั้นอีกด้วย

“เรามี Cloud Service ที่ให้ความรู้และแนะนำการปลูกแต่ละต้นอ่อนที่เครื่องสามารถปลูกได้ครับ รวมไปถึงปลูกเสร็จแล้วจะเอาไปทำอาหารอะไรได้บ้าง มีประโยชน์อย่างไร” เป้าเปากกล่าว พร้อมยืนยันว่า แม้เมนูหรือฟังก์ชันจะดูเยอะ แต่ใช้ไม่ยากอย่างที่คิดแน่นอน

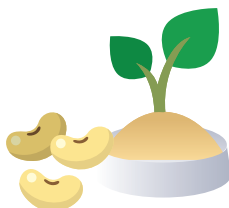
“ก่อนหน้านี้พวกเมนูอาจยุ่งยาก แต่ตอนนี้ดีไซน์ใหม่ให้ใช้งานง่ายแล้วครับ อยากปลูกต้นอะไรก็ทำได้เลย” เป้าเปากำรันตี

เติบโตไปพร้อมกัน

ในวันที่ Sunny กลายเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาจริงๆ และถึงวันนี้ได้เข้าสู่กระบวนการจัดแจ้งลิขสิทธิ์ พร้อมสำหรับการพัฒนาไปสู่การจำหน่ายเชิงพาณิชย์อย่างน่าภูมิใจ ในมุมหนึ่ง พัฒนาการของ Sunny ก็ได้สะท้อนให้เราได้เห็น ว่า หากแสงและน้ำทำให้ต้นอ่อนทานตะวันเติบโตได้ ฉะนั้นใดอุปสรรคและการทำงานที่ผ่านมา ก็ย่อมหล่อหลอมให้เพื่อนพ้องทั้งสี่เติบโตขึ้นฉนั้น

“ตั้งแต่เข้าร่วมโครงการ ได้ทำงานมา สิ่งที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากคือเรื่องกล้าแสดงออกค่ะ เมื่อก่อนไม่ค่อยได้ทำอะไรเลยไม่ค่อยกล้าพูด (หัวเราะ) เวลาทำงานกลุ่มที่มหาวิทยาลัย เพื่อนอยากทำอะไรก็ตามใจ แต่ตอนนี้กล้าพูด กล้าแสดงออก กล้าเสนอความคิดเห็นมากขึ้นค่ะ” จอยกล่าว

และสิ่งหนึ่งที่ทุกคนในที่มพบเป็นเสียงเดียวกันว่า ได้พัฒนาตัวเองมากขึ้น ก็คือความรู้ต่างสาขาที่ต่างคนต่างเรียนรู้ซึ่งกันและกัน

“ที่ผ่านมามีทำด้านฮาร์ดแวร์อย่างเดียวครับ แต่พอรู้จักกับ เป้าเป้าที่เขียนเว็บเป็นเราก็ได้ความรู้ทางด้านเว็บมาด้วย มันเหมือนกับ เป็นเครือข่ายที่ทำให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน ผมก็เรียนรู้จากตรงนี้ นำไปประยุกต์ใช้กับโปรเจกต์อื่นๆ ด้วย” แมนกล่าวอย่างอารมณ์ดี

และแน่นอนว่า เป้าเป้าเองก็ไม่ต่างกัน

“ก่อนหน้านั้นผมก็เขียนแต่เว็บครับ แต่พอมารู้จักด้านฮาร์ดแวร์ ก็สนใจ และหลังจากที่ได้มาลองเล่นก็เกิดไอเดียผุดขึ้นมาอีกเยอะเลย” เป้าเป้าทิ้งท้ายพร้อมรอยยิ้ม

นับเป็นความเติบโตของนักพัฒนา ที่มีทั้งความรู้ผสมผสานกับ ความคิดสร้างสรรค์ พร้อมที่จะนำเสนอสิ่งใหม่ๆ ให้แก่สาธารณชนใน วงกว้าง

ประจักษ์พยานไม่ต้องไปหาที่ไหน เพราะถึงวันนี้ พวกเขาทั้งสี่ ก็ได้ทำให้คนที่รักสุขภาพ ชอบทานพืชผักได้รู้แล้วว่า ต้นอ่อนทานตะวัน ปลูกง่ายแค่ไหนเมื่อใช้ Sunny

